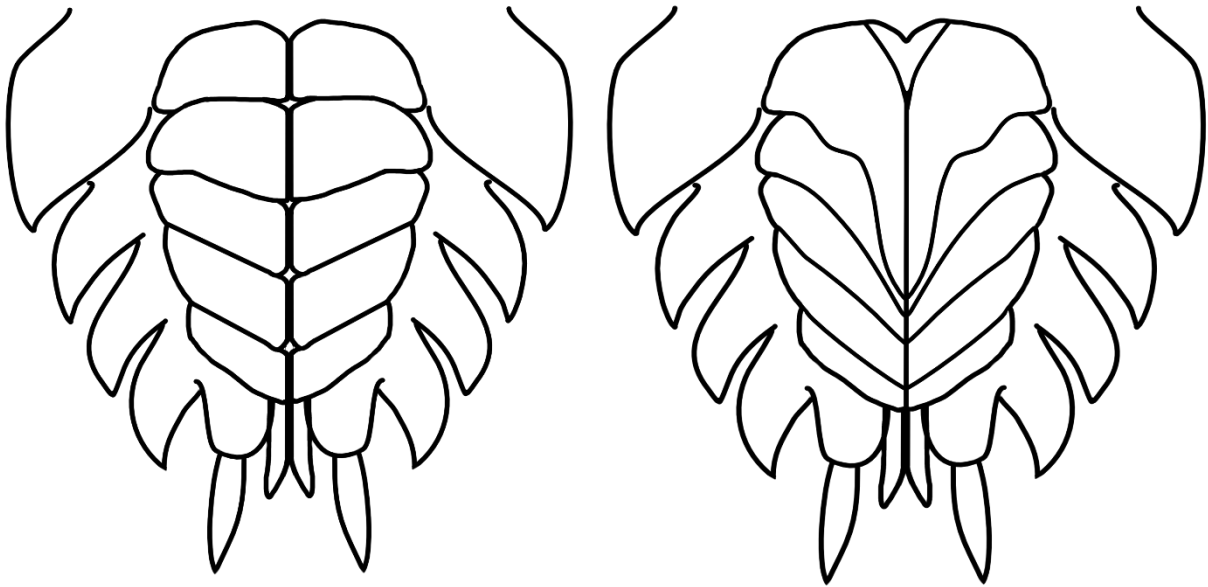

Dymorfizm płciowy

Podstawowym i niezawodnym sposobem na określenie płci równonogów jest poszukiwanie męskich narządów rozrodczych na spodniej stronie pleonu. Samice noszące młode mają też wyraźnie widoczną komorę lęgową od strony brzusznej pereionu. U niektórych gatunków jednak można zaobserwować inne różnice, które pozwolą szybko i bez stresowania zwierząt oszacować liczebność samic i samców.

U *Cubaris* sp. „Jupiter” samce od samic różnią się odcieniem żółtego. Samice *Porcellio silvestrii* zazwyczaj są szare, a samce pomarańczowe. Samce *Porcellio weneri* mają szerszy, biały brzeg i silniej spłaszczone ciało. Wiele dużych gatunków Iberyjskich *Porcellio*, takich jak *Porcellio expansus*, *Porcellio bolivari*, *Porcellio magnificus* czy *Porcellio hoffmannseggi* charakteryzują się występowaniem dużo dłuższych uropodiów i czułków u samców. Różnica w długości uropodiów występuje również u *Porcellio laevis*, dotyczy jednak tylko dojrzałych, starszych osobników i często bywa nieznaczna, a samiec, na długo zanim wykształci tę cechę, będzie już gotowy do rozrodu (McMonigle 2021).

Podaje się również, że u *Armadillidium gestroi* samice mają jaśniejszy brzeg ciała, gdy u samców jest jednolicie ciemny. Trzeba mieć jednak zawsze na uwadze, że ten sposób rozróżniania płci nie jest idealny i można się łatwo pomylić.

Uproszczony schemat przedstawiający wygląd zewnętrzny strony brzusznej pleonu u samicy (z lewej) i samca (z prawej)

Po lewej widoczna jest strona brzuszna pleonu samicy, po prawej samca (młode osobniki *Porcellio magnificus*)

Uropodia samicy *Porcellio hoffmannseggii*

Uropodia samca *Porcellio hoffmannseggii*